

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 12 stycznia 1960 r.

Nr 2

TRESC:

Poz.:

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW:

5 — nr 491 z dnia 22 grudnia 1959 r. w sprawie zasad ustalania wskaźnika procentowego określającego wysokość kredytów na zasiłki limitowane na rok 1960	13
6 — nr 492 z dnia 22 grudnia 1959 r. w sprawie ustanowienia odznaki „Za zasługi w dziedzinie geodezji i kartografii”	13

ZARZĄDZENIA:

7 — Ministra Finansów z dnia 5 grudnia 1959 r. w sprawie wysokości i trybu regulowania przez niektóre państwowe przedsiębiorstwa przemysłowe podatku obrotowego od produktów przeznaczonych na eksport oraz trybu rozliczania z budżetem Państwa różnicy pomiędzy ceną zbytu a ceną fabryczną powyższych produktów	14
8 — Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 28 grudnia 1959 r. w sprawie cennika za pozyskaną bezprawnie zwierzynę	15
9 — Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 28 grudnia 1959 r. w sprawie zaliczania do dni przepracowanych przerw pracy w budownictwie spowodowanych warunkami atmosferycznymi	16

5

UCHWAŁA Nr 491 RADY MINISTRÓW

z dnia 22 grudnia 1959 r.

w sprawie zasad ustalania wskaźnika procentowego określającego wysokość kredytów na zasiłki limitowane na rok 1960.

Na podstawie § 4 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1959 r. w sprawie zasad i trybu ustalania wysokości oraz rozliczania kredytów na zasiłki chorobowe z funduszy ubezpieczenia społecznego (Dz. U. Nr 1, poz. 1) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Wskaźnik procentowy, o którym mowa w § 4 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1959 r. w sprawie zasad i trybu ustalania wysokości oraz rozliczania kredytów na zasiłki chorobowe z funduszy ubezpieczenia społecznego (Dz. U. Nr 1, poz. 1), ustala organ ubezpieczeń społecznych na poszczególne kwartały 1960 r. z zastrzeżeniem przepisu ust. 2, w wysokości równej wskaźnikowi procentowemu ustalonemu na odpowiedni kwartał 1959 r. w myśl § 4 ust. 2 i § 12 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 maja 1959 r. w sprawie zasad i trybu ustalania wysokości oraz rozliczania kredytów na zasiłki chorobowe z funduszy ubezpieczenia społecznego na rok 1959 (Dz. U. Nr 34, poz. 203).

2. Wskaźniki procentowe, o których mowa w ust. 1, nie mogą być wyższe od stosunku faktycznie poniesionych wydatków na zasiłki limitowane do funduszu płac w odpowiednich kwartałach 1959 r.

§ 2. Dla zakładów pracy, które rozpoczęły działalność po dniu 1 stycznia 1959 r., wskaźniki procentowe na rok 1960 ustala organ ubezpieczeń społecznych w porozumieniu z zarządem okręgowym właściwego związku zawodowego, a w odniesieniu do spółdzielczych zakładów pracy — ze związkiem, w którym spółdzielnia jest zrzeszona, w wysokości obowiązującej zakłady pracy o podobnym zakresie działania.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1960 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

6

UCHWAŁA Nr 492 RADY MINISTRÓW

z dnia 22 grudnia 1959 r.

w sprawie ustanowienia odznaki „Za zasługi w dziedzinie geodezji i kartografii”.

W celu uznania zasług pracowników państwowej służby geodezyjnej i kartograficznej, którzy w okresie wieloletniej pracy wyróżnili się przy wykonywaniu zadań tej służby, Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Ustanawia się odznakę „Za zasługi w dziedzinie geodezji i kartografii”.

2. Odznaka „Za zasługi w dziedzinie geodezji i kartografii” jest odznaką dwustopniową — srebrną i złotą.

§ 2. Odznaka „Za zasługi w dziedzinie geodezji i kartografii” nadawana jest pracownikom państwowej służby geodezyjnej i kartograficznej, którzy w okresie wieloletniej pracy wyróżnili się przy wykonywaniu zadań tej służby, świecąc przykładem w ofiarnym i rzetelnym spełnianiu swoich obowiązków.

§ 3. Odznakę „Za zasługi w dziedzinie geodezji i kartografii” nadaje Minister Spraw Wewnętrznych.

§ 4. 1. Wnioski o nadanie odznaki „Za zasługi w dziedzinie geodezji i kartografii” pracownikom Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii oraz jednostek podległych przedstawia Ministrowi Spraw Wewnętrznych Prezes Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii.

2. Wnioski o nadanie odznaki „Za zasługi w dziedzinie geodezji i kartografii” pracownikom resortowych służb geodezyjnych przedstawiają Ministrowi Spraw Wewnętrznych właściwi ministrowie.

§ 5. 1. Pozbawienie odznaki „Za zasługi w dziedzinie geodezji i kartografii” następuje w przypadku skazania na

karę utraty praw publicznych i obywatelskich praw honorowych. O pozbawieniu odznaki orzeka Minister Spraw Wewnętrznych.

2. Minister Spraw Wewnętrznych może pozbawić odznaki „Za zasługi w dziedzinie geodezji i kartografii” w razie stwierdzenia, że jej nadanie nastąpiło w wyniku wprowadzenia w błąd albo że osoba wyróżniona odznaką dopuściła się czynu, wskutek którego jest jej niegodna.

§ 6. Minister Spraw Wewnętrznych określi wzór odznaki „Za zasługi w dziedzinie geodezji i kartografii”, tryb jej nadawania i sposób noszenia oraz wzór dokumentu stwierdzającego nadanie odznaki.

§ 7. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

7

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 5 grudnia 1959 r.

w sprawie wysokości i trybu regulowania przez niektóre państwowe przedsiębiorstwa przemysłowe podatku obrotowego od produktów przeznaczonych na eksport oraz trybu rozliczania z budżetem Państwa różnicy pomiędzy ceną zbytu a ceną fabryczną powyższych produktów.

Na podstawie §§ 21 i 24 ust. 1 i 2 oraz § 43 uchwały nr 927 Rady Ministrów z dnia 3 listopada 1952 r. w sprawie podatku obrotowego od jednostek gospodarki społecznej (Monitor Polski z 1952 r. Nr A-97, poz. 1488 i z 1954 r. Nr A-48, poz. 664), § 17 ust. 1 uchwały nr 258 Rady Ministrów z dnia 17 czerwca 1959 r. w sprawie ustalania cen zbytu artykułów przeznaczonych na eksport oraz usług świadczonych na rzecz odbiorców zagranicznych w związku z eksportem (Monitor Polski Nr 60, poz. 293) oraz art. 13 ust. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452) zarządza się, co następuje:

§ 1. Za jednostki gospodarcze w rozumieniu niniejszego zarządzenia uważa się państwowe przedsiębiorstwa przemysłowe, z wyłączeniem państwowego przemysłu terenowego podległego radom narodowym.

§ 2. 1. Podatek obrotowy, należny od obrotu osiągniętego przez jednostki gospodarcze ze sprzedaży przedsiębiorstwom handlu zagranicznego produktów przeznaczonych na eksport, płatny jest w wysokości różnicy pomiędzy obowiązującą dla poszczególnych produktów ceną zbytu a ceną fabryczną tych produktów.

2. Jeżeli produkty, o których mowa w ust. 1, sprzedawane są przez jednostkę gospodarczą (dostawcę) także w kraju, a podatek obrotowy opłacany jest od nich w formie stawek procentowych lub kwotowych, to przy sprzedaży na eksport — za cenę fabryczną, w rozumieniu ust. 1, uważa się cenę zbytu zmniejszoną o kwotę należnego podatku obrotowego.

§ 3. Podatek, o którym mowa w § 2 ust. 1, potrąca Narodowy Bank Polski z zainkasowanych faktur w trybie okreś-

lonym w § 5 i odprowadza bezpośrednio na rachunek organu finansowego, właściwego miejscowo dla danej jednostki gospodarczej (dostawcy).

§ 4. Jednostki gospodarcze opłacające podatek obrotowy od obrotów, o których mowa w § 2 ust. 1, powinny w fakturze i w żądaniu zapłaty, obejmujących produkty podlegające opodatkowaniu:

- 1) podać cenę zbytu i cenę fabryczną powyższych produktów oraz kwotę podatku obrotowego, należnego od tych produktów (różnica pomiędzy wartością towarów objętych fakturą obliczoną według cen zbytu a ich wartością obliczoną według cen fabrycznych);
- 2) ponad nazwą jednostki uwidocznąć nazwę ministerstwa, któremu podlegają;
- 3) zamieścić na widocznym miejscu odcisk stempla z napisem „Eksport”.

§ 5. 1. Przedsiębiorstwo handlu zagranicznego pokrywa jedynie tę część należności za produkty przeznaczone na eksport, która jest obliczona według cen fabrycznych (bez uwzględnienia podatku).

2. Podatek obrotowy, należny od obrotów osiągniętych ze sprzedaży przedsiębiorstwom handlu zagranicznego produktów przeznaczonych na eksport, podany w fakturze, pokrywa Narodowy Bank Polski ze specjalnego rachunku pod nazwą: „Zwrot podatku od eksportu przedsiębiorstw państwowych”.

3. Rachunek, o którym mowa w ust. 2, prowadzą oddziały Narodowego Banku Polskiego, właściwe dla przedsiębiorstw handlu zagranicznego (tj. dla odbiorców), z podzia-